

рѣдъ както имъ ся гърмѣжъ-тъ дочуваше, и като ги видѣхъ отдалеко, мисляхъ още че ще бѣдѣтъ отъ дѣрво; нъ като по-близу дойдохъ и ги даже пипнахъ, видѣхъ тогда, че сѣ прави топове, и протекохъ имъ сълзи на очы-тъ, и попытахъ Якова: „Кадѣ си трѣгналъ ты? — защо е станала рая-та на Султана да му разваляхъ градове-тъ?“ Ненадовичъ отговори: „азъ не идъ връхъ Султановы-тъ градове и крѣпосты, нъ връхъ неговы-тъ бунтовници, Омеръ-Ага и Бей-тъ, и азъ имамъ тѣя топове отъ самый-тъ Султанъ; и знайте че нещъ никого да пощады, ако ми ся тиі злодѣйцы не предадѣтъ!“

Турцы-тъ му на това отговорихъ, че тѣх-ный-тъ законъ недозволява, да предавать свои-тъ едновѣрцы на друговѣрцы-тъ.

Яковъ прочее удари на градъ-тъ, захвана го съ огнь, кой-то оныя дѣрвены къщы наврѣдъ испозгори, а нарочно въ онова лѣтно врѣмя; Омеръ-Ага и бей-тъ Навліянинъ побѣгнахъ, а прочіи-тъ ся предадохъ (12. Юлій 1805.)

Крѣпосты-тъ ся всички предадохъ, но още небѣхъ посажены съ войнство. Дето че ся уни-чтожи сила-та на даи-тъ, видѣхъ твърдѣ добрѣ всички-тъ привѣрженицы на по-предишни-тъ турски урѣдби, сѣщо и на Султанъ-тъ вѣрни-тъ Турцы, като придобихъ първенство Сърби-тъ.

Сега стана pytanie, какъ ще ся нахождатъ тѣя двѣ страны една къмъ другъ. Турцы-тъ истина че ся изключихъ отъ земѣ-тъ, обаче още небѣхъ си дали право-то, кое-то мисляхъ че иматъ да заповѣдвать надъ Сърбы-тъ, на-противъ пакъ Сърби-тъ си поискахъ правдинѣ-тъ, за да бѣдѣтъ крѣпосты-тъ въ тѣхны-тъ рѣ-